

BUDOLFI SOGNS MENIGHEDSRÅD

Kirkeudvalget
KIU alm. del - Bilag 20
Offentlig

Aalborg 20.10.2004.

KIRKEMINISTERIET

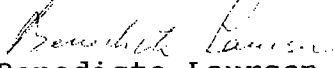
22 OKT. 2004

Folketingets Kirkeudvalg
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Hoslagt fremsendes til orientering Budolfi Sogns Menighedsråds
høringssvar vedrørende

En folkekirke - -men tæt på. Et debatoplæg om demokrati, øko-
nomi og statens forhold til folkekirken.

Med venlig hilsen

Benedicte Laursen
formand

Aalborg 20.10.2004.

Kirkeminister Tove Fergo
Kirkeministriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Vedr.: En folkekirke - -men tæt på. Et debatoplæg om demokrati, økonomi og statens forhold til folkekirken.

Budolfi Menighedsråd har i henhold til den generelle opfordring fra Kirkeministeren drøftet ovenanførte debatoplæg og skal som høringssvar med udgangspunkt i de anførte hovedspørgsmål:

- Hvordan får vi den rigtige demokratiske styring af folkekirken økonomi: lokalt - centralt, folkevalgt - organisationsvalgt?
  - Hvordan får vi mest kirke for pengene?
  - Vil forslagene forrykke balancen mellem stat og kirke?
- fremføre følgende:

Begrebet demokrati er her opfattet dels som beskrivelse af Menighedsrådsfunktionen repræsenterende sognemenigheden, dels i betydningen en økonomisk ordening, der tilsigter en udjævning af de bestående regionsforskelle med henblik på udjævning af indtægt og formuer - i denne sammenhæng økonomisk grundlag og dermed muligheder for opretholdelse af et menighedsliv.

1. Med baggrund i Grundloven anses det for fornuftigt og rimeligt at fastholde Statens tilskud til sikring af opretholdelse af de hidtidige opgaver samt Statens forpligtelse overfor Den danske Folkekirke som evangelisk-luthersk kirke.
2. Fællesfonden bør bevares dels med udgangspunkt i den historiske baggrund for fondens eksistens, men især for at sikre muligheden for udligning mellem landets forskelligt stillede regioner, uden at dette hvert år skal blive et diskussions-emne i de lokale budgetdrøftelser.

Ansvar for lønninger, pension, uddannelsesaktiviteter, forsikringsordninger, revision og konsulenthjælp bør også bibeholdes under fællesfonden.

Efter at den landsdækkende IT-ordning nu er indført, kunne dette eventuelt overføres til administration i Stifterne med den klare forpligtelse, at man må sikre ensartethed over he-

le landet, så det fortsat er muligt ukompliceret og direkte at kommunikere med hinanden. Såfremt dette felt forbliver centralt, bør ændringer kun ske efter samråd med og høring i Stifterne, da ensartethed og koordinering er absolut nødvendig. Efter dette eventuelt godkendelse af Kirkeministeren.

3. Bloktilskudsmodellen med omlægning af statens tilskud til bloktilskud til fællesfonden kan umiddelbart lyde tiltalende, men der skønnes at være en risiko for, at opfattelsen af Folketingets forpligtelse overfor kirken efterhånden vil blive udtyndet.

I tilfælde af beslutning om bloktilskud bør man fastholde, at opgaver af ikke-kirkelig art skal tilgodeses af Folketinget udenfor Bloktilskuddet.

For at fastholde Folketingets pligt overfor kirken, bør tilskuddet til præstelønninger også fastholdes. Ved denne anordning sikres samtidig muligheden for såvel rummeligheden og bredden med hensyn til dækning af præster.

Såvidt man kan skønne, vil dette også være til fordel for præsterne, idet de folkevalgte menighedsrådsmedlemmer med de gældende regler for præsteansættelse har stor indflydelse på valget af præst, og præsten vil stå friere overfor Menighedsrådet, når dette ikke direkte er ansvarligt for en løn-aftale.

4. Overflytning af udgiftsområder fra fællesfonden til finansloven vil, såvidt det kan bedømmes, indebære en de facto centralisering og statsstyring. Dermed vil det ofte hørte udsagn om øget demokrati i Folkekirken ikke have et reelt indhold, og de økonomisk svagere områder vil klart blive dårligere stillet.
5. Man vil anse en bestyrelse for fællesfonden for uhensigtsmæssig, men kan anbefale et lovfæstet rådgivende udvalg som støtte for Kirkeministeren. Dette udvalg skal da være forpligtet til at indhente relevante oplysninger fra Stifterne for i budgetlægningen at sikre den nødvendige og landsdækkende ensartethed overfor fællesskabet.

Med denne model ses der ikke noget til hinder for, at Kirkeministeren bevarer beslutningskompetencen med fortsat aflæggelse af regnskab overfor rigsrevisionen.

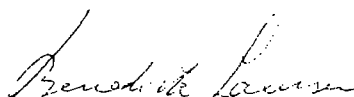
6. Som rådgivende udvalg kan man tilslutte sig en model svarende til den beskrevne 5-mands gruppe. Idet disse er valgt, og dermed er forpligtede på at repræsentere menighedsrådene og kirken bredt, vil dette være et udtryk for det repræsentative demokrati.

Konklusion

Med baggrund i det ovenfor anførte kan man anbefale følgende:

- Kirkeministeren kan bevare ansvaret for fællesfondens budget og dermed fastsættelsen af landskirkeskatten i forbindelse med etablering af et lovfæstet rådgivende udvalg, som skal repræsentere såvel menighedsråd som stifter og præster.
- Ansvar for præsteansættelser- og dermed aflønning- bør fortsat være under Kirkeministeriets ansvarsområde. Enkelte opgaver kan flyttes til anden forvaltning, men kun såfremt man kan sikre hensyntagen til de økonomisk mindre velstillede regioner og dermed forståelsen for kirken som et fællesskab med gensidig forpligtelse.
- I forvaltningen af Kirkens økonomi bør man undgå drastiske ændringer, før konsekvenserne af den seneste lovrevision vedrørende Kirkens økonomi pr. 1. januar 2004 er afprøvet og kendes. (Lovbekendtgørelse nr. 969 af 2. december 2003 og 707 af 29. juni 2004).
- Endelig bør man afvente konklusionerne af den strukturdebat, som i denne tid finder sted i flere stifter.

Med venlig hilsen
p.Mr.v.

Benedicte Laursen
formand

Cc: Folketingets Kirkeudvalg, Landsforeningen af Menighedsråds-
medlemmer, Biskop Søren Lodberg Hvas